

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613205942
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1613205942.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletú R. L., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov : J. V., nar. XX.XX.XXXX., št. prísl. SR, bytom X. E., Y. ul. č. XX/XX a C. L., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom E., D. ul. č. XXX, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu, takto

r o z h o d o l :

Súd zveruje maloletú R. L., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej R. výživným vo výške 120 Eur mesačne, počnúc 01.07.2013, ktoré výživné bude zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 01.07.2013 do 31.03.2014 vo výške 1080 Eur je otec povinný uhradiť k rukám matky, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Otec má právo stretávať sa s maloletou R. každý párný týždeň v roku v sobotu od 9,00 hod. do 13,00 hod. a nedeľu od 9,00 hod. do 13,00 hod., počas prvých 3 mesiacov od vykonateľnosti rozhodnutia v tejto časti za prítomnosti matky a po uplynutí 3 mesiacov je oprávnený stretávať sa s maloletou R. každý párný týždeň v roku v sobotu od 11,00 hod. do 17,00 hod. a v nedeľu od 11,00 hod. do 17,00 hod. bez prítomnosti matky.

Matka maloletú R. na stretnutie s otcom v daný čas pripraví, otec si maloletú R. v určený čas vyzdvihne, aj odovzdá v mieste aktuálneho bydliska maloletej R. .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným tunajšiemu súdu dňa 16.05.2013 sa matka domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu, žiadala, aby súd zveril maloleťmu dieťaťu do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazal prispievať mesačne na jeho výživu výživným vo výške 120 Eur mesačne a upravil styk maloleťmu dieťaťu s otcom tak, že by bol otec oprávnený stretávať sa s maloletou každú nedeľu v roku v čase od 13,00 hod. do 17,00 hod. za prítomnosti matky. Uviedla, že s otcom maloleťmu dieťaťu nie sú manželia, od októbra 2012 nežijú v spoločnej domácnosti, otec o dieťa prejavuje záujem, na jeho výživu prispieva nepravidelne.

Na pojednávaní dňa 11.03.2014 upravila matka svoj návrh tak, že žiadala, aby súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou minimálne vo výške 100 Eur, počnúc od 01.07.2013, t.j. odkedy otec prestal na maloletú prispievať. V časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletou navrhla, aby súd stanovil stretávania sa otca s maloletou spočiatku za jej prítomnosti, neskôr bez nej.

Otec s návrhom matky v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a v časti úpravy styku s maloletou súhlasil. Nesúhlasil však s navrhovanou výškou výživného, žiadal, aby súd určil výšku výživného v sume 60 Eur mesačne. Uviedol, že je nezamestnaný a odkázaný na pomoc rodičov, pričom v súčasnosti pomáha svojej priateľke v starostlivosti o jej dve deti. .

Kolíznym opatrovníkom sa k návrhu matky pripojil, v časti určenia výživného navrhol, aby súd otca zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške aspoň 100 Eur mesačne.

Súd vykonal dokazovanie vypočítaním prítomných účastníkov, oboznámil sa s rodným listom maloletého dieťaťa, so správou ÚPSVR Malacky zo šetrenia pomerov v rodine otca maloletej zo dňa 26.03.2014, s potvrdeniami o príjmoch otca, trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. 1T/81/2012 zo dňa 05.06.2012, Zápisnicou o verejnom zasadnutí tunajšieho súdu č. k. 2T/2/2014 zo dňa 31.03.2014, ako aj obsahom ostatnej spisovej dokumentácie a zistil, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia, otcovstvo k maloletej bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov pred príslušným orgánom matričného úradu, rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od októbra 2012.

Matka maloletej je slobodná, spolu s maloletou žije u svojich rodičov, je na rodičovskej dovolenke, pred nástupom pracovala v spoločnosti T., s.r.o. V súčasnosti poberá rodičovský príspevok a prídavky na jedno dieťa.

Otec je slobodný, žije v spoločnej domácnosti s partnerkou B. B., ktorá je na materskej dovolenke a má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom zo svojich predchádzajúcich vzťahov - mal. G. B. (k tomuto dieťaťu otcovstvo nie je určené, otec bližšie údaje k tomuto dieťaťu neuviedol) a k maloletému S. E., nar. XX.XX.XXXX - k tomuto dieťaťu doposiaľ nebol upravený výkon rodičovských práv a povinností, matka dňa 05.02.2014 podala na tunajší súd návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, konanie sa vedie pod č. 9P/60/2014. Podľa vyjadrenia otca je jeho partnerka v súčasnosti v druhom mesiaci gravidity. Otec maloletej spolu s partnerkou a jej dvomi deťmi žijú striedavo u rodičov otca maloletej v rodinnom dome vo E. a u rodičov partnerky otca, náklady spojené s bývaním uhrádzajú ich rodičia.

Otec je dobrovoľne nezamestnaný, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce, v období od 24.10.2011 do 08.11.2011 bol zamestnaný v spoločnosti O., spol. s r.o., s príjmom za mesiac október 2011 vo výške 61,88 Eur netto, za mesiac november 2011 vo výške 118,11 Eur netto, od 28.11.2011 do 01.12.2011 bol zamestnaný v spoločnosti D. S., s.r.o., s príjmom za uvedené obdobie vo výške 27,18 Eur netto, od 16.05.2012 do 18.05.2012 bol zamestnancom spoločnosti Z. D. D., s.r.o. s príjmom 10,57 Eur netto, od 08.10.2012 do 07.11.2012 pracoval ako manipulačný skladník v spoločnosti J. sk, s.r.o., s príjmom vo výške 102,60 Eur mesačne netto. Pracovné pomery otca v spoločnostiach O., spol. s r.o., D. S., s.r.o. a J. sk, s.r.o., boli ukončené dohodou v skúšobnej dobe podľa ustanovenia § 72 Zákonníka práce (v spoločnosti J. sk, s.r.o. z dôvodu opakovaných absencií a problémovej pracovnej morálky). Naposledy bol otec maloletej zamestnaný v období od 08.12.2012 do 11.12.2012 v spoločnosti P. U. D., s.r.o. so sídlom v C..

Otec maloletej bol Trestným rozkazom č. k. 1T/81/2012 Okresného súdu Malacky zo dňa 05.06.2012, právoplatným dňa 14.08.2012 odsúdený za spáchanie trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods.2 Trestného zákona a v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov; súd mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 2T/2/2014 zo dňa 31.03.2014, právoplatným dňa 31.03.2014 bol otec maloletej uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa ustanovenia § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, otec maloletej bol odsúdený podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, súd mu výkon uloženého trestu podmienienečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky.

Na výživu maloletej prispieval do 01.07.2013 pravidelne sumou vo výške 60 Eur mesačne, d tejto doby do súčasnosti neprispieva na jej výživu nijakou čiastkou (podľa vyjadrenia otca toto dieťa akoby jeho ani nebolo, keďže ho nevidí). .

Maloletá R. je zdravá, od septembra 2014 by mala začať navštevovať materskú školu.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnostiam rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť za strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťaťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvoze.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 3 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 4 Zákona o rodine ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 5 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práv a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ods. Zákona o rodine, veta prvá a druhá, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Súd konštatuje, že úprava zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jednému z rodičov prichádza do úvahy v prípade, ak rodičia spolu nežijú, ani sa spoločne nepodieľajú sa na úhrade nákladov domácnosti. Vzhľadom k zisteným skutkovým okolnostiam súd konštatuje, že v danom prípade boli naplnené zákonné podmienky, na základe ktorých je úprava zverenia maloletého dieťaťa nevyhnutná, keďže rodičia spolu nežijú, tento stav nie je prechodný a o výkone týchto práv sa rodičia nedohodli.

Na základe šetrenia kolízneho opatrovníka neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloleté dieťa, matka riadne vykonáva svoje povinnosti vyplývajúce z rodičovstva a starostlivosť, ktorú dieťaťu poskytuje, je v záujme jeho výchovy, zdravia a všestranného rozvoja. Súd pri rozhodovaní rešpektoval citové väzby maloletého dieťaťa, ako aj skutočnosť, že matka sa o maloletú riadne stará, zabezpečuje jej zdravé rodinné prostredie, poskytuje sústavnú osobnú starostlivosť, zároveň zohľadnil, že ako otec, tak aj kolízny opatrovník so zverením maloletej do starostlivosti matky súhlasili, nemali voči tomuto žiadne výhrady, preto rozhodol o zverení maloletej R. do osobnej starostlivosti matky, ktorá spôsobom svojho života dáva záruku, že osobnú starostlivosť bude vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Súd súčasne konštatuje, že zverením dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov nie je dotknuté právo druhého z rodičov, teda všetky rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu ostávajú zachované. Ide o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností v bežných veciach, ktoré vyplývajú a súvisia len s osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa.

Súd pri úprave styku otca s maloletou zohľadnil vek dieťaťa a jeho citové väzby, prihliadol tiež na skutočnosť, že nebol za posledné obdobie s maloletou takmer v žiadnom kontakte, preto rozhodol tak, že otec má právo stretávať sa s maloletou R. každý párný týždeň v roku v sobotu od 9,00 hod. do 13,00 hod. a nedeľu od 9,00 hod. do 13,00 hod., počas prvých 3 mesiacov od vykonateľnosti rozhodnutia v tejto časti za prítomnosti matky a po uplynutí 3 mesiacov je oprávnený stretávať sa s maloletou R. každý párný týždeň v roku v sobotu od 11,00 hod. do 17,00 hod. a v nedeľu od 11,00 hod. do 17,00 hod. bez prítomnosti matky. S takouto úpravou súhlasili obaja rodičia, ako aj zástupca kolízneho opatrovníka maloletej.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nere realizoval.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 76 ods. 3 Zákona o rodine v prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 76 ods. 4 Zákona o rodine plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 163 ods. 2 O. s. p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka. Pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 27/1970). V rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu bude vyjadrená zásada úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov, aby aj zvýšené potreby, ktoré možno dieťaťu z príjmu otca poskytnúť, boli zabezpečené výživným určeným v zodpovedajúcej miere (R 14/1966).

Pri ustálení výšky výživného súd vychádzal zo zistených majetkových a príjmových pomerov oboch rodičov, zohľadnil osobnú starostlivosť matky o dieťa (len jej starostlivosť), vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, vývojové potreby, ako aj celkový vývoj životných nákladov. Procesom dokazovania súd zistil, že matka je toho času na rodičovskej dovolenke, okrem maloletej R. nemá inú vyživovaciu povinnosť, žije v domácnosti svojich rodičov. Jej príjmom je rodičovský príspevok a dávky štátu - prídavky na maloletú R.. Otec je dobrovoľne nezamestnaný - súd sa nestotožnil s jeho tvrdením, že mu jeho pomery nedovoľujú platiť výživné v miere, ako matka pre maloletú R. požadovala a súd aj nakoniec rozhodol - otec takýto spôsob života vedie dlhodobo, všetky pracovné pomery otca u zistených zamestnávateľov trvali krátkodobo (pracovný pomer u spoločnosti P. U. D., s.r.o. trval 4 dni, u spoločnosti O., spol. s r.o. 16 dní, D. S., s.r.o. 4 dni, Z. D. D., s.r.o. 3 dni, J. sk, s.r.o. 30 dní), najmenej tri pracovné pomery otca sa skončili dohodou v zmysle ustanovenia § 72 Zákonníka práce, podľa vyjadrenia spoločnosti J. sk, s.r.o. pracovný pomer v ich spoločnosti bol ukončený pre problémovú pracovnú disciplínu a opakované absencie otca maloletej. Súd je toho názoru, že otec vedie takýto spôsob života vedome, nemá záujem sa riadne zamestnať, tomuto nasvedčuje celý doterajší spôsob života otca. Otec v konaní nepreukázal reálnu snahu zamestnať sa a ani žiadne prekážky, ktoré by mu vo výkone pracovnej činnosti bránili (ani súd takéto prekážky nezistil), je preto možné konštatovať, že otec je schopný s ohľadom na svoj vek vykonávať zárobkovú činnosť primeranú jeho vzdelaniu, a tak uspokojovať nielen svoje potreby, ale aj potreby výživou na neho odkázanej R..

Otec o dieťa javí záujem, má záujem na stretávaní sa s maloletou, na jej výživu však od 01.07.2013 neprispieva žiadnym spôsobom (predtým prispieval pravidelne aspoň sumou vo výške 60 Eur mesačne); vyjadrenie otca, že toto dieťa akoby nebolo jeho, pretože ho nevidí je neadekvátne a voči tomuto dieťaťu diskriminačné, keďže otec sa vyjadril, že sa realizuje v starostlivosti o deti jeho terajšej partnerky a že sám chce mať s ňou vlastné dieťa. Súd poukazuje na skutočnosť, že otec má v prvom rade vyživovaciu povinnosť k vlastnému dieťaťu, ktorým maloleté R. nepochybne je. Na základe daných skutočností súd konštatuje, že v danom prípade boli naplnené všetky hmotnoprávne podmienky pre určenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu, keďže otec si svoju povinnosť mu vyplývajúcu zo zákona dobrovoľne neplní.

Pri určení výšky výživného prihliadal súd najmä na schopnosti a možnosti povinného rodiča - aj keď je otec v súčasnosti nezamestnaný, je to jeho dobrovoľné rozhodnutie, z doterajšieho spôsobu života otca a priebehu zamestnaní otca sa javí ako veľmi pravdepodobné, že otec nemá záujem sa riadne zamestnať, v žiadnom zamestnaní nevydrží pracovať dlhšiu dobu i keď má vedomosť o tom, že má vyživovaciu povinnosť k maloletemu dieťaťu. Súd musel zobrať do úvahy, že matka vyvažuje svoju povinnosť k dieťaťu osobnou starostlivosťou vzhľadom na vek dieťaťa, jej jediným príjmom je iba dávka štátu vo forme rodičovského príspevku a prídavkov na deti, má vzhľadom na vek dieťaťa obmedzené možnosti zamestnať na rozdiel od otca, ktorý je v produktívnom veku, bez preukázania takých závažných skutočností, ktoré by mu objektívne bránili zamestnať sa. Súd poukazuje na skutočnosť, že otec za posledné tri roky, mal niekoľkonásobnú možnosť sa zamestnať - bola aj riadne zamestnaný, avšak ani v jednom zamestnaní nevydržal dlhšie ako niekoľko dní. Zároveň skutočnosť, že sa stará o cudzie dve deti nie je dôvodom, aby nemohol riadne prispievať na výživu svojho vlastného dieťaťa (matka týchto detí má možnosť požiadať o určenie výživného pre tieto deti, ktorú riadne nevyužila).

Súd je toho názoru, že otec matkou pôvodne požadované výživné je schopný platiť, preto aj otca zaviazal prispievať na výživu dieťaťa sumou 120 Eur mesačne.

Čo sa týka doby počiatku určenia výživného, matka žiadala určiť vyživovaciu povinnosť otca k maloletej od 01.07.2013, t.j. odkedy otec prestal pravidelne prispievať na výživu maloletej, preto súd aj od tejto doby výživné určil.

Pri takto určenom výživnom vzniklo otcovi zročné výživné za obdobie od 01.07.2013 do 31.03.2014 vo výške 1080 Eur, ktoré súd otcovi prikázal v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 O. s. p. uhradiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, keďže mal za to, že otec si mal byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu vzhľadom k tomu, že s matkou dieťaťa spolu nežili a matka tak musela sama zabezpečovať potreby maloletého dieťaťa.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) O. s. p., nakoľko sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne vo dvoch vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
  - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
  - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia
- veci.

Podľa § 162 ods. 1 O.s.p., pri rozsudkom predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa § 162 ods. 2 O.s.p., predbežne vykonateľné rozsudky sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné tri mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení/.